

Riječ urednika

Katekizam Katoličke crkve knjiga je koja će zasigurno još dugo biti u središtu pažnje svekolike katoličke javnosti. Ovogodišnja Zimska katehetska škola to nam je još jednom potvrdila i o tome ste se Vi, dragi čitatelji, mogli uvjeriti čitajući prvi ovogodišnji broj našeg časopisa. Tada sam među ostalim rekao da će neki članci biti objavljeni i u sljedećim brojevima. I doista, zahvaljujući marljivim autorima, uspijevamo održati riječ objavljujući održana predavanja i u ovom, a nadajmo se, i u sljedećem, jesenskom broju Kateheze.

Prvi članak ovog broja Kateheze predavanje je što ga je autor održao na ovogodišnjoj Zimskoj katehetskoj školi u svezi s određenim dijelom *Katekizma Katoličke crkve*, točnije na temu: Vjerujem u Boga Oca. Te su riječi bliske svim kršćanima, a *Katekizam* kao i svaka dosljedna kateheza, žele nas dublje uputiti u tu tajnu naše vjere. Autor podsjeća na naglašeno trojstveno ustrojstvo *Katekizma Katoličke crkve*. Svima će nam, vjerujem, biti višestruko korisno pročitati što je predavač rekao prikazujući taj dio *Katekizma*, koji bi, kako to autor zgodno naglašava, trebao biti i svojevrsna kateheza za katehete.

Živimo u vrijeme mnogostrukih i brzih promjena, ali i sve većeg nastojanja da uhvatimo korak s ostalim dijelovima svijeta i Katoličke crkve, koji su posljednjih desetljeća živjeli u drugačijim, demokratskijim društveno-političkim uvjetima od nas. Svjesni tih napora, kao i sve veće demokratizacije našeg društva te sve normalnijeg života i rada naše crkvene zajednice u mladoj i slobodnoj hrvatskoj državi, nastojimo rasvijetliti i na teorijskom planu neka pitanja vezana uz specifičnosti vjerskog odgoja i obrazovanja. U tom će nam pogledu zasigurno biti korisno pročitati što nam o *religijskoj pedagogiji* piše autor drugoga članka. Mnogima će to možda biti tek prvi susret s tom specifičnom, a u svijetu već naveliko udomaćenom i raspravljanom tematikom. Stoga će svakako mnoge čitatelje već sada obradovati vijest da će naš časopis i u sljedećim brojevima objavljivati članke istoga autora koji, nakon ovoga uvodnog i temeljnog razmatranja, ponire dublje u tu, i za nas sve zanimljiviju i sve aktualniju tematiku.

Gotovo kao izravni nastavak, a svakako kao uvođenje i produbljanje sasvim specifičnog područja religijske pedagogije, autorica trećeg članka objašnjava nam temeljne postavke i značenje *načela korelacije u školskom vjeronauku*, tumačeći to načelo posebice s obzirom na osobito vrijedne dokumente Katoličke crkve u Njemačkoj. I ovom se prilikom pokazuje da vjera za kršćane, a u svakom slučaju za nas katolike, nije i ne želi biti odvojena ili čak suprotstavljena "svjetskim", "profanim" znanostima. Kao što su to krajem prošlog stoljeća činili zastupnici *psihološke/minhenske metode*, poput našega časnog kateheticara F. Hefflera, tako se i u naše vrijeme i kateheza i religijska pedagogija nastoje služiti dostignućima *profane* pedagogije, što je očito upravo na primjeru *načela korelacije*. Iako taj pravac ima i svoje nedostatke, što je i razumljivo, budući da se i pedagogija mijenja u svom neprekidnom traženju uvijek sve boljih i što je moguće *ljudskih*, a time i uspješnijih metoda, ipak je on još i danas aktualan pa će stoga biti višestruko korisno da se i naša katehetska i religijskopedagoška javnost s njime detaljnije upozna. Možda neće biti na odmet već sada napomenuti kako upravo *Katehetski salezijanski centar*, vjeran svojoj tradiciji i zadaći, namjerava hrvatskoj čitalačkoj publici uskoro omogućiti da i u hrvatskom prijevodu čita jedan od temeljnih katehetskih dokumenata s ovog područja. No o tome će biti više govora u jesen!

Stari su voljeli isticati kako je *povijest učiteljica života*. Naš naraštaj, iako rjeđe ponavlja tu i slične izreke, ipak sve više uviđa da je potrebno *poznavati povijest* kako bi se moglo *potpunije živjeti sadašnjost*. Stoga u ovome broju objavljujemo članak našega vrsnog suradnika-povjesničara, koji nas upozna s osnovnim značajkama nastanka i širenja pobožnosti Srcu Isusovu u Hrvatskoj. Iako je članak opširniji, a na nekim mjestima zahtijeva i osobit napor čitatelja jer autor doslovice navodi hrvatski jezik kojim se govorilo i pisalo prije nekoliko stoljeća, obilje povijesnih podataka, doslovno citiranje odgovarajućih tekstova te objašnjavanje nastanka i temeljnog značenja ove pobožnosti osobito su aktualni upravo sada, u mjesecu lipnju, koji je tradicionalno posvećen pobožnosti Srcu Isusovu.

Svi prethodni članci te sve ono što znamo kao ljudi i kao kršćani, na temelju svoga dosad stečenog znanja i iskustva, utvrđuje nas u spoznaji da je svaki, pa tako i vjerski odgoj, odgovorna i mukotrpna zadaća, koja zahtijeva ne samo znanje, trud i dobru volju, nego i odgovarajuću specifičnu formaciju. O tome nam govori posljednji članak u ovome broju u kojemu nas autor upozorava na odgovornost i složenost vjeroučiteljeva zvanja i poslanja.

Na kraju ovog broja, kao što je to u posljednje vrijeme već postao običaj, donosimo prikaze i recenzije najnovije religijskopedagoške, katehetske i srodne literature. Nadam se da ćete tijekom ljeta pronaći vremena da u ugodnoj hladovini proučite i taj dio našeg časopisa.

Ugodno čitanje i plodonosan odmor želi Vam

Vaš urednik